

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

O ministerskej krizi.

Rečeno je bilo, da bomo še ta teden, ki je baš pretekli, čitali imena novih ministrov. Pa jih nijsmo. Ob konci tedna ne vemo več, kot smo vedeli početkom, da si je ona zadeva, ki je baje imenovanje novega ministerstva prej zavirala, namreč odobrenje berlinskega dogovora, uže nekaj dni dognana samo to uže celi teden znamo, da grof Taaffe prevzame predsedništvo v novem ministerstvu, in da bode ono sestavljeno po njegovem izboru in njegovem duhu. Vse, kar nam včerajšnje novine še novega k temu dostavljajo, je, da je Taaffe 6. t. m. obiskal Andrassyja; ali o čem in kaj sta se dogovarjala, — niti to nij znano.

Čehi, na katerih sodbo moramo mi Slovenci v prvi vrsti ozir jemati, ker smo njih družabniki v slejstanskej osodi, izrekajo v svojih glasilih, da so zadovoljni s tem, da grof Taaffe osnuje novo ministerstvo, ker od njega pričakujejo, da bode postavil se nad stranke, da bode objektivni, vsem strankam pravičen. Pač pa uže češki listi ne po zabljajo pristaviti, da je jako mnogo od tega odvisno, kakšne može bode Taaffe okolo sebe zbral. —

Zlasti jedno ime je, katero češki listi za znamljajo kot tako, ki ne bi nobenih dobrih nad za sporazumljenje vzbudilo, če se bode našlo mej novimi ministri, kakor neki „ustavoverski“ časniki prorokujejo, namreč ime Stremajer. „Narodni Listy“ kar naravnost pravijo, da ko bi Stremajer ostal, je vsako sporazumljevanje s Čehi kar nemogoče.

Mi se strinjamo s češkimi glasi, dostavljajoč, da nam oficijozna fraza o tem, ali bode

„ustava“ ostala ali se izpremenila, nič ne imponirajo. Mi nijsmo nikoli protivniki ustave, — le dobro in pošteno naj se izpolnjuje, ter oni paragrafi, ki so nam na korist, zlasti § 19. naj se pravično vrši — potem smo tudi mi ustavoverni. In če bode ministerstvo grofa Taaffeja v tem pravem smislu ustavoverno, potem ga z veseljem pozdravljamo tudi mi Slovenci. Mi smo le bili proti ustavoverstu, dokler se je ono identificiralo z zatiranjem vsega slovanskega; kadar to neha, neha tudi vse državopravno pričkanje. Nam je za stvar več kot za formo.

Več se z našega slovenskega stališča torej prej dá teško reči, predno nemamo imen Taaffejevih sodelavcev pred soboj. In izkustvo nas uči, da moramo še potlej biti precej previdni in skromni v svojem upanju, da ne smemo premnogo, najmenj pa precej vsega pričakovati, temuč še vedno bomo morali pripravljati biti na borbo in zopet borbo za na redovo pravico, ker svoboda je draga in teško priboriva.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. februarja.

Denašnja „Wiener Zeitung“ prinaša namesto pričakovanega imenovanja ministrov, celo vrsto imen tacihih oseb, katere je cesar odlikoval zaradi zaslug, pridobljenih na zadnji pariški razstavi. — Cesarjevo ročno pismo nadvojvodi Ludvik Viktorju in pa ministru Chlumecemu se zahvaljuje za sodelovanje pri tej razstavi.

V *ogerskem* zboru je bila 7. februarja sprejeta nova rentna postava s samo 14 glasi večine po imenskem glasovanju. Štirinajst glasov večine samo, to je za parlamentarno vlado uže opomin kratkega življenja.

Vnanje države.

Londonška „Pall Mall-Gazette“ prinaša vznemirjajočo vest, da je nemški poslanik pri *danskem* dvoru dobil ukaz, precej izročiti v Kopenhagun pismo svoje nemške vlade, s katerim je on proč poklican. — Je li ta nenadna demonstracija in to nemško rezanje na malo Dansko nasledek odprave V. člana praškega mira? Kaj hoče Bismarck spet? Kadar se poslaniki „proč kličejo“ z družih dvorov, žuga se z vojsko!

Ko se je v *francoskem* parlamentu brala 6. febr. poslanica novega predsednika republike Grévyja, pozdravili so poslanci s posebnim navdušenjem oni pasus v njej, ki obeta, da bode vlada zlasti za vojsko ali armado skrbela. — Iz tega uže nekateri politiki sklepaajo, da se morda francoska republika uže zdaj na prihodnjo spomlad pripravlja na vojsko z Nemčijo, katera bi Francoze vseh strank bolj zjediniła, kot vsaka druga stvar. —

Mej *Rumunijo* in Rusijo je nastal prepir zaradi meje bolgarske in rumunske, zaradi malega kastela Arab Tabia pri Silistriji. Rumunski general Angelesku je to mesto s silo zasél, Rusi pa hoté, da gredo Rumunven, češ, da spada ono mesto k Bolgariji. Iz tega prepira, pravijo nekateri, utegnili bi se še kaka večja sitnost roditi.

Iz vzhodnje *Rumelije* se poroča angleškemu „Standardu“, da tam ruski oficirji javno govore, da se Turki ne smejo nikoli več vrniti. Bolgari se oborožujejo in v orožji vadijo v telovadnicah vedno bolj, in grozé guvernerja, ki bi ga Turčija izvolila jim, precej ubiti, kadar pride.

Španski in portugalski kralj sta se sešla v Elvasu 5. februarja in dalje časa razgovarjala.

Srbska velika skupščina se snide maja meseca, da bode izpremenjeno ustavo — ravnopravnost židov — potrdila. — H knezu Milanu v Niš je prišel te dni general Černja-

Listek.

Nedeljsko pismo.

Naši ljubljanski nemškutarji so bili pretečeni teden jako živahni. Slišali smo, da so več važnih sklepov ukrenili v svojih zborih. Naj samo nekatere omenimo, da ne bodo rekli, da jih slovensko novinstvo zanemarja.

Pred vsem se mi važen zdi sklep tistih uradnikov pri deželnem odboru, ki so nekda pod imenom „das komité“ strašili in polemizirali po „Laibacher Tagblattu“, potem, ko so bili iz Litije vrnili se, kamor so bili romali h glasovitemu Vesteneku nemškutarsk poklon napraviti, slovesno odpovedati se slovenstva in narodnjaštva, in sveto prisego priseči na zastavo kranjskega nemškutarstva pod pokroviteljstvom viteza Vesteneka. Znan je ponos, s katerim so se bahali, kako jih je mogotec Vestenek bil lepó sprejel. Znani so zlati gradovi, katere so si ti novopečeni nemškutarji

litijski romarji obetali od svojega pota. Znano je, da so potem pričakovali in pričakovali plačila za svoj odpad od narodne stranke, in za to, da so nemškutarskemu bogu darovali. Kaj menite, kako jih je tedaj strela z jasnega neba zadela, ko so zaslišali, da je njih zvezda s političnega neba utrnila se, — da Vestenek gre! To je bil ogenj v strehi nemškutarskih deželnih uradnikov, litijskih romarjev! Hitro so se tedaj zopet v „das komité“ konstituirali, — tres faciant collegium — in sklenili so mahoma romati še jedenkrat v Litijo in za božjo voljo prositi Vesteneka, naj svojo pisano odpoved ali demisijo oporeče, naj ostane še poslanec, le še tako dolgo, da dobodo oni povišane plače ali večje službe, — potlej naj gre kamor mu drago. Ker je znano, da je g. Vestenek silno mehkočuten, misliti je, da jim bode ustregel, svojo odpoved nazaj potegnil in še dalje časa združbe delal v deželnem zboru. Denes je baje v tej zadevi poslanska kriza vestenekovska. Da li

bode rešena provizorno ali definitivno, kdo si ga vedi. Vsakako pak je jasno, da so rečeni novo ponemškuteni uradniki s svojim sklepom velik križ naredili črez uvodni članek v včerajšnji številki tega lista.

Važen in morda poln nasledkov bode še naredil tudi sklep dveh tukajšnjih krojačev. Hotela sta se baje udležiti necega tukajšnjega nemškutarskega plesa. Ali ker sta samo „krojača“, dakle ne za odlično družbo, ne „salonozmožna“, odbili so jima vstopnico. Ona dva sta ugibala, zakaj jih vendar ne priznajo, da sta človeka, kakor drugi ljudje, torej človeške družtine vredna. In sklenila sta tako: Naji, krojača, ne sprejmo za tegadelj mej sebe na ples, ker se bojé, da bi jim midva še neplačala ne frake in črne hlače pobrala, in gospodične ter gospe bi strahoma videle, koliko gospodičev bi plesalo golorók in belohláč, kar bi, se ve da, vendar le še grji škandal bil v Ljubljani, kakor je bila sloveča „miss-billigung“ ali nezaupnica zaradi bosenskega

jev, in „N. Fr. Pr.“ se je uže spet zbala panslavizma zaradi tega.

Dopisi.

Iz Škofje Loke 7. februarja. [Izv. dop.] Tukajšnje požarne straže ples nam je bil zopet zelo prijetna zabava. Ako nam je dovoljeno kaj opomniti, bilo bi to, da smo na njem pogrešali nekoliko najlepših gospij in gospodičin, katerih moške in očetje se nagibljejo bolj na „liberalno“ stran. Godba se nam je tudi zdela preglasna. Obče se usojamo opozoriti nekatere, ki so prijatelji glazbi v naši Loki, ali bi ne bilo moči namesto tujih najetih godcev, ki stoje drazega denarja, ustanoviti posebno domačo meščansko godbo, katera bi nam bila cenejša in bi lahko svirala o mnogih prilikah, o katerih smo do zdaj imeli jedine slabe a preplačane godeže?

Naj tudi o bližnjih mestnih volitvah kaj izpregovorim! Silno važno je vsacemu kraju, osobito tacemu mestu, kakoršno je naše, kakšni moške so mu na čelu. Loško mesto ima vse sposobnosti po svoji leži in po samih stanovnikih, množiti si blagostanje. Značajan župan, ki umeje dobre prilike porabljeni svojim na prid, a „mestni očetje“, katerih bi bilo skrb sreče našega mesta, mogli bi svojem najti mnogih koristij. Mesto in okolica slovita po svoji redki krasoti daleč okrog, in po letu hodi obilo tujcev v prijazno Loko, in to nij kar si bodi.

Čim bolj bode skrbel župan z mestnim odborom ugajati gostom ter streči jim, tem več jih bode prihajalo, a z njimi bode rastlo blagostanje meščanom in okoličanom. Prihodnjim načelnikom našega mesta bode osobito gledati, da Loko kolikor se da olepšajo, in da bodo podpirali izobraževanje svojega naroda, katerega blago in darežljivo srce se je pokazalo o premnožih prilikah baš v najnovejšem času. A ker je narod moči izobraževati samo na podstavi domačega jezika, bodi jim prva skrb, pospeševati gibanje loške čitalnice. V tem narodnem središču naj bi rodoljubi imeli poučne govore; tu naj bi se gojilo domače in tuje petje, napravljale zabave in veselice. A da se niti prišleci ne bi čutili osamljenih, paziti bi bilo, da se niti njih jezik ne bi preziral o taci priliki. Ali ne bodo naših popevek poslušali mnogo zadovoljnejši in radovednejši tujci Italijani ali Nemci, ako jim dovolite zapeti kakšno pesenco v svojem jeziku? In, če njim na ljubav žr-

tvujete kaj malega ali ničesar, pridobodete si s tem lahko več, nego-li vam je si prvi hip misliti. Narodnost slovenska in domači jezik samo na videz odstopita majhen prostorček tujcu, a njiu vlast in krepost se bodeta umnožala ter priljubljenost rastla pri tujcih, ki bodo naposled le umeli, da je tukaj pravo jedro vseh stvari slovensko. — Tudi na rodjakom po sedaj nij izgovora! Čitalnica se preseli v mesto, in sicer v obče spoštovano hišo, da zatorej nij moči nikomur reči: pre daleč je, ali: s hišnim gospodarjem se ne moreva.

Ker spomlad uže nij daleč in je voda odnesla del kopališča, želeti bi bilo, da cdsek skoraj poskrbi, naj bi se popravila kvara, ter se tako priredila jedna izmed najvažnejših ugodnostij prihodnjim gostom!

Iz Krškega 6. februarja [Izv. dop.] V soboto 2. febr. napravila je tukajšnja prostovoljna požarna straža svoj redni predpustni ples z veliko loterijo. Dotični komité je napovedal na vabilih prav skromno: plesni venček, a iz tega venčka nastal je bal v pravem pomenu besede. Ta večer je bil zame tako lep, nenavaden, da ne vem, kje bi se prav za prav lotil popisa, vzlasti, ker nekateri mislijo, da se o plesih ne more nič novega povedati, da je jeden ko drugi ustvarjen, a iz mnogih obzirov, katere iz političnega takta zamolčim, hočem vendar le nekoliko spregovoriti o tej redki prikazni za Krško. — Odkar namreč tukajšnja prostovoljna požarna straža, katere pokrovitelj je slavnoznani naš slovenski mecén, državni poslanec g. Viljem Pfeifer, obstoji, priredila je redno vsako leto jeden ples, katerega čisti dohodki so namenjeni blagajnici tega društva. — Letos so se delale uže dalje časa velike priprave, posebno od istega časa, ko je ljubeznjiva gospa Lavrinškova odboru visokodušno prepustila celo prvo nadstropje svoje velike hiše brezplačno na razpolago. Misliti je bilo zdaj, kako se dvorane dekorirajo, vhodi okinjaajo, z jedno besedo, kako se prostorom dade lep, vabljev obraz. In to je komité dosegel popolnem. — Slišal sem isti večer iz ust veljavnih možakov, da se kaj tacega nij pričakovalo, da je kaj tacega mogoče napraviti le tam, kjer se vse mesto brez razločka političnih nazorov interesira za stvar, katero zastopa požarna straža. — Ob 8. uri je bil ples napovedan. Ne dolgo potem pričeli smo rajati; honoracije so bile tu, čakati nij bilo treba nikoga, in

okrajni glavar g. Schönwetter je bil jeden prvih na mestu, in ostal je v tem prijetnem društvu — navzoč je bil tudi državni poslanec g. Nabergoj — do polu treh v noči, gotovo živ, jasen dokaz, da mu je družba ugajala, družba obstoječa iz gostov, gledé političnega prepričanja obema strankama pripadajočih — Nekaj časa je trajalo, predno si mogel priti do plesalne sobe, kajti po stopnicah in v drugih dvoranah je bilo mnogo za ogledati, mnogo raznoterih finih dekoracij, ki so vabile pazljivo oko in mu velele, občuduj! glej, kaj je v stanu napraviti Krško, ako obe stranki složno delati, ako potihne v socialnem družbinskem življenju tako nepotrebna in škodljiva politična mržnja. — Udeleževalcev je bilo toliko, da je bil prostor tesen, in v plesalni dvorani čakal je lep krog krasnih plesalk na otvorjenje plesa. A ko so zadoneli prvi glasovi izvrstne godbe planinskih godcev, takrat zasukali smo se po gladkih tleh, in z jedno za drugo plesalko sem plesal, pa še ne vem, če sem z vsemi, toliko jih je bilo. — Občudovanja vredne so bile toalete bodisi domačih, bodisi plesalk iz družih bližnjih krajev. „Ah, Dolenjke, res so fine!“ — Katera bi bila zaslužila kraljica tega večera imenovana biti, to je težko odločevati, kajti obrazkov milih je bilo tako število, da tu bi si bil morda vsak svojo izbral.

Mej počitkom vršila se je loterija. Dobitki, katere so podarile rodbine krške in nekateri „samci“, so bili istinito dragoceni. — Vsi dohodki tega večera znašajo blizu 205 gl. za tak kraj, kakor je Krško, gotovo nepričakovano velika svota. — Stroški nijso veliki, ker so gospodje odborniki: načelnik požarne staže g. Ant. Rupert, Jan. Pfeifer, brat drž. poslanca, Fr. Gregorič, Dam. Kurent, Janko Jerman, P. Delorenco, zastopniki delali in mnogo iz lastnega pokrili. — Posebna zahvala pa gre aranžerju, in duši vsega podvzetja g. Damj. Kurentu. Ta mladi mož je za take stvari res, kakor nalašč vstvarjen. Naj si v družbi svojih pridnih, vnetih in sposobnih gg. odbornikov kmalo zopet kaj novega izmisli. Zamolčati tudi ne smem, da so dali gg. Viljem Pfeifer, Ant. Rupert in Ant. Jugovic svoje kočije na razpolago ta večer, tako da nij bilo treba gostom niti na ples, niti domu peš hoditi. — Ples je trajal skoraj do ranega jutra, in redko kedaj je zabilježiti dopisniku tak dober uspeh, tako občo zadovoljnost z vsem, kakor sedaj — Končno naj mi bode dovoljeno le še jedno spregovoriti. Ta ples nas je prepričal, kaj se more napraviti na Krškem. Ali res nij nikakor mogoče, da bi se na Krško povrnila ona socialna miroljubnost, mejsobojno porazumljenje, ki je prvi pogoj, da se mora večkrat kaj tacega prirediti, kakor 2. februarja t. l. — Sapijenti sat!

Iz Vipave 31. jan. [Izv. dopis.] Vsled dolzega molčanja iz našega kraja utegne svet misliti, da spimo, da sta narodni duh in veselje do živahnega družabnega življenja, s katerima lastnostima se je Vipavec od nekdanj odlikoval, popolnem zamrla. Ne, ne, temu nij tako. Pač se je skozi par let vgnezdila neka malomarnost. Lepe „besede“, sosebno petje smo pogrešali, milo se nam je skoro storilo, ako smo se spominjali zanimivih koncertnih veselic za časa, ko nam je vrli dr. Ferjančič kar čez noč vstvaril močan moški zbor.

A vse naše prizadeve, pregnati to apatijo, so ostale brezuspešne. In glejte, kar

vprašanja, katero so ondan v kazini vladi votirali ljubljanski nemški ustavoverci na nasvet penz. c. kr. vladnega svetovalca Laschana, in v pričo vladnega svetovalca Schöppla, Kalteneggerja in družih taci.

Ker namreč ljubljanski kazinarji izpoznajati začenjajo, kako nevhaležno so ondan v shodu svojega konstitucionalnega društva ravnali, da so zabavljali na vlado, od katere milosti imajo vse, kar imajo in kar so, storili so tudi važen sklep. Poslali bodo namreč svoje matadorje na Dunaj precej, ko bode novo ministerstvo imenovano. Ti se bodo vrgli na trebuhe in rekli: „nikar nam ne zamerite, enkrat smo se zagovorili v ljubljanski kazini in proti vladi govorili, ali poboljšali se bomo, nikdar več kaj tacega ne izpregovorimo, samo živeti nam dajte s svojo pomočjo, ker brez vaše pomoči smo to, kar je ničla brez enojke.“ Nemškutarji si namreč od te deputacije, katero bodo vodili Dežman, Schrey, Dreo, mnogo

obetajo; vsaj je videti, da se nosijo nekaj bolj pogumno, odkar so našli, da je nekdanj od njih silno napadani grof Taaffe prav za prav meso od njih mesa, da je tedaj njim prav lahko hoditi za njim kamor pojde, po suhem in po blatu.

In po blatu, pravim. Pa mi pride na misel še drug važen sklep, katerega so ukrenili tista gospoda, ki imajo nálog, blato z ulic ljubljanskega mesta pospravljati. Sklenili so baje, da tega nij treba, saj gre vsak dan ali dež, ali pa južno vreme popoldne sneg taja, ki je dopoldne zapal, ter luže dela. Čemu torej denes ulice čediti, če se po skušnji vé, da bodo precej jutri zopet blatne. Vendar je uže denarjev škoda, torej naj se pusti vse, kakor je Bog dal. Vsled tega sklepa se začinja imenovanje jednega predmestja ljubljanskega, slavne Blatne vasi, počasi pa opravičeno raztezati na celo naše mesto.

X.

nij smo mogli doseči mi, storili so nam naši narodni protivniki. Ne smijate se, to je istina! Narodnjaki, prej vsled domačega prepira mej soboj črteči se, so, videvši nesramno in brezobzirno pritiskanje naših protivnikov, pritekli zopet k jednej skupnej narodnej zastavi, in pod krilom narodnega društva, da složno, ne gledé na raznosti misli, ali celo na osobne simpatije in antipatije, delajo v prospeh narodne ideje. In tako je postala čitalnica zopet središče našega socijalnega življenja.

Zadnje „besede“ čitalnične se smejo primerjati onim, ko je bil še „Sokol“ v svojem najlepšem cvetju.

Bilo bi nehvaležno, ako bi tu očitno ne izpovedali, da lavorjev venec gre v prvej vrsti gospodični Dolenčevej in gosp. Ditrihu.

Sosebno temu gospodu mora biti hvaležna čitalnica, kakor tudi vsi Vipavci, kateri imajo čut do lepega petja.

Pogumni bodimo, širimo narodno idejo mej priprosto ljudstvo, in potem se nam nij bati nobednih volitnih zmag, nobednih manevrov Schreyjevcev, Dežmanov, in kar je več te švabske sodrge na slovenskem Kranjskem.

Iz Zatiške okolice 7. februarja.

[Izv. dop.] Včeraj zjutraj je umrl v Zatičini c. kr. okrajni sodnik Edvard Šteska za vročinsko boleznijo, katera se mu je bila po prvem okrevanju v drugič povrnila, ter končno v nekako jetiko izprevrgla. Pokojni je bil dober uradnik, prijazen v občevanju in vnet za slovensko domovino svojo tudi v narodnem oziru, dasiravno si kot uradnik in oče mnogoštevilne družine nij upal javno kazati svojega narodnega mišljenja. Njegov bivši duševno in telesno dosluženi družabnik, in zlasti znani zagrizenec L., je ranjkemu in njegovej družini s svojim sumničjem in zaničljivim vedenjem nepopisljive bridkosti prizadejal. Smrt njegova je storila konec žalostnim prepirom. Ko bi človeško hudo, ki je le mogoča, skupaj zmesil, bi tisto blato, ki bi se vsedlo na dno zmesi, bilo le daljna podoba neznajca neke človeške spake. Seveda je tudi nagla izguba nadpolnega sina sedmošolca, ki je ob lanskih počitnicah doma za vročinsko boleznijo umrl, mnogo pripomogla k smrti očeta g. sodnika. — Ranjki g. Šteska pa bodi vsem pravicoljubnim ki so ga poznali, priporočen v blag spomn. Njegovo zgodnjo smrt bo prebridko čutila mnogobrojna družina, ki je ostala mej svetom brez očeta, brez reditelja.

Iz Ptujja 5. februarja [Izv. dop.]

Naši nemški in nemškutarski fortšritlerji so po dolgem mirovanju zopet eno svojo uganili. Ignorirati sem hotel to „velikansko politično novost“, kajti bal sem se, da grofa Andrassyja krč ne zgrabi, če bo zvedel sklep našega ptujškega „fortšritsvereina“ o berlinske nagodbi.

Naši „fortšritlerji“ nijso tako pohlevni kakor vaši „konstitucionalci“ v ljubljanskej kazini, ki so na svet vaših Schöpplov Laschanov in Kalteneggrov vladi „missbilligung“ izrekli, a potlej pa umolknil. Naši „fortšritlerji“ so v društvu, kojemu je znani Velkonemec dr. Hansel predsednik, sklenili sledečo resolucijo: Ptujski fortšritsverein ne pripozna berlinskega dogovora ter ga razglasa neveljavim in ničevim. Ob enem se grofa Andrassyju zaradi njegove nepravice poitike „missbilligung“ izreče in pošlje.

Nj pa kedo reče, da ti naši nemškutarski možje nijso še bolj korajžni v opoziciji kot vaši

ljubljanški ustavaki, ali da nima jo na pravem koncu glav! Za naše ptujške „fortšritlerje“ je torej berlinska nagodba kar neveljavna. V tem društvu sedi pa celó več c. k. mož. Kako je to, da smejo ti opozicijo delati vladnim korakom, kakor so jo smeli ljubljanski kazinarji s svojo „missbilligung“ vladi? A mi Slovenci?

Našim kazinarjem se pa sicer slabo godi, kakor vašim. Ravnokar razpošilja imenovani odbor „aufrufe“ v katerih javkajo in tožijo o njihovem slabem stanju. Ker je sedaj to društvo brez stanovanja, sklenili so torej posebno hišo kupiti, za katero pa po trebujejo 30 000 gld. Hiša bi se kupila na delnice. Dvomim, da bi se ta svota mogla skupaj spraviti.

Dne 18. 19. in 20. t. m. bode pri nas „I. južno štajerski vinski semenj. Odbor je razposlal sledeče slovenske okrožnice.

„P. T. Prosimo vas, v vašem okraji naznaniti, da bode 18. 19. in 20. februarja 1879, I. južno-štajerski vinski sejim na Ptujem. Na omenjenih dnevih se bode iz vsih krajev mnogo kupcev v Ptujem snidlo, da štajerska naravna vina kupijo. Vabijo se toraj vsi vinski posestniki, kateri želijo svoja vina prodati, da oddajo 16. in 17. februarja pri gosp. Iv. Wegschaidler-ji, cerkvene ulice št. 78 svoja vina na pokus, kakor svedoči sledeči program: 1. Sprejemala se bodo edino le čista, nepokvarjena, štajerska naravna vina na pokus. 2. P. T. prodajalci naj oddajo vino na pokus vsake kvalitete 2 polni steklenici, kateri morate biti dobro zamašene in zapečatene z oglasilnim listom, na katerem je letina, gora, kvantiteta in cena zapisana, kakor tudi lastnik podpisan. Od teh steklenic ostane jedna za poskušnjo in druga, ki je zapečatena od prodajalca, ostane založena, ter ima vsak razstavitelj 10 kr. za vsako steklenico položiti. 3. Vse dogovore zaradi preprodaje in pogoje zalaganja sklence kupec z prodajalcem osebno. Ptuj dne 28. januarja 1879. za komité: M. A. Kaiser. Iv. Wegschaidler.“

Mi želimo temu podvzetju najboljši vspeh, kajti znano je, da se sedaj vino le težko prodati more ter ima prav nizko ceno. Vse hvale vredno pa je, da se dotični programi v slovensčini razpošiljajo. Upamo torej, da nas mnogo kupcev obišče, ter se prepričajo, da so naša vina res izvrstna.

Omenim tudi, da je komité prosil za znižanje vožnje pri železnici, kar upamo, da železnična derekeja tudi dovoli.

Domače stvari.

— (Matica slovenska.) V zadnjih mesecih je Matica pristopilo 37 novih udov, največ iz Štajerskega pa iz Goriškega. Knjige za leto 1878 so donatisnene, se vežejo, po mestu uže razpošiljajo, in skoro se razpošljejo na vse strani. Dveh smo uže omenili. Tretje knjige pa, katero je leta 1878 založila Matica slovenska, ne dobodo udje, in je: Hrvatska slovnica za Slovence. Spisal Franjo Marn, gimnazijalci profesor v Zagrebu, z berilom v latinici in cirilici in s slovarčkom. Slovnica ta se prodaja pri Matici in pri knjigarjih po 60 kr. Prihodnji občni zbor se bode vršil 12. marca, sv. Gregorija dan. O tem po pravilih izstopijo, pa se lahko zopet volijo naslednji gg. odborniki: Dr. J. Bleiweis, Stegnar, Vavrū, graf Barbo, Raič, Svetec, Šuman, dr. Ulaga, Urbas. — Pokazalo se je, da Matici dolgujejo razni družniki, ustanovniki in letniki, nekdanji in

sedanji. umrli in živi skoro do 9000 gld. Pokazalo se je, da se mnogo tega dolga — se vé — ne da več izterjati, mnogo pa bi se ga dalo, in v ta namen nasvetuje, ker več oči več vili, odsek peterih odbornikov, kateri naj bi stavili potem primerne nasvete zastran notranje in vnanje uprave Maticine. V ta odsek so bili voljeni gg. dr. Zupanec, Vilhar, Klun, dr. Poklukar in Robič, katerim pomagati ima tajnik g. Praprotnik. Čutila se je potreba, uravnati Matico v tem oziru po družbi sv. Mohorja, da bodo knjige redoma dobajale le onim, kateri so res plačali za isto leto.

— (Zgoniško bralno društvo) napravi 16. februarja v Grudnovi dvorani besedo, katere program je: 1. Govor — Pozdrav. 2. Petje — Bože živi. 3. Deklamacija — Zgubljeni sin. 4. Nabrešinski kvartet. 5. Deklamacija — „Moemu narodu“. 6. Petje — Uboj. 7. Izvirna šaloigra v 2. delih. Po besedi ples. Vstopnina k besedi 20 kr., k plesu 1 gold. — Začetek besede točno ob 5½ uri zvečer. Vljudno vabi vse ude in rodoljube odbor.

— (Medvedji lov.) Iz Loškega potoka se nam piše 5. febr. Bilo je 2. febr. praznik svečnice. Po navadi gredo tukajšnji lovci, katerih nij majheno število, ta dan na lov. Tako se je tudi letos zgodilo. Okolo 8. ure gre tukajšnji gozdni čuvaj Avstelj s puško na rami v gozd. Mej potom se mu še druge dva lovca pridružita. Vsi trije gredo na ravnost v gozd ribniške graščine, ki se imenuje Smrekov žleb, proti medvedjemu brlogu. Nevedoč je li medved notri ali ne, zakliče Avstelj „ali greš ven“! Mej tem skoči Avstljev pes v brlog, ali kosmata strinja mu kmalu pokaže, da se ga ne boji, marveč ga le nekoliko s tace poboža in poljubi — in kmalu sta bila v kraji. Tudi medvedji mladiči so se nad pom z velicim mrmranjem pojezili, da jih v tako mladem življenju uže preganja. Lovci so bili s strelivom slabo preskrbljeni, kosmata strinja pa le nij hotela s svojim mladim zarodom na svitlo. Kaj je bilo storiti? Čuvaj Avstelj pusti svoja tovariša gozdnej družini za stražo; sam pa skoči brzih nog domú po pripravo in pomoč. Naenkrat je bilo vse pripravljeno. Tudi mrtvaški voz se nij pogrešal akoravno je bila kosmata strinja še popolnem zdrava, ter se le svojega zaroda veselila. Pa njene ure bile so štete. Lovci se vstopijo okolo brloga. Avstelj z dolzim drogom v brlog dregne; v tem se tudi psi približajo in kosmata zver z velicim rjoenjem ven skoči. V tem hipu puške počijo in zver se po skalovju zavali. Hrup nekoliko potihne, le mladiči so se še v brlogu glasili. „Tudi te hočemo imeti! ali kdo pojde po nje“? — Vsi so se nekako kislo držali; kajti tu notri se ne gre po nogah, marveč po trebuhu. Osrči se hitro lovec Dom. Lušna ter se splazi v brlog, in kmalu privleče dve mladi, po plečih belo pisani medvedki na dan. Igra je bila končana, tudi plen kmalu v kraju. Potem pa hajdi na medvedovo kožo pit; kajti nijso se bali, da bi jim po vodi splavala, kakor tista v pripovedki.

Razne vesti.

* (Pozabljenega pol milijona.) Milan mesto se kislo drži in mrmra. Vsled poizvedovanj francoskih listov našlo se je v kasi mestnega magistrata v Milanu pol milijona frankov, za katere se uže 20 let nij vedelo. Ta svota se je nabrala za v vojski leta 1859 ranjene francoske in italijanske vojake. Prvi imeli bi dobiti dve tretjini nabranega de-

narja, drugi pak jedno tretjino. Ta denar pa se nij zato porabil, in zato se mesto Milan kisto drži, ter se trudi to napako spomina kolikor moč popraviti.

Poslano.

Preis-Aufgabe für das „Laibacher Tagblatt.“ *)

Wie benamset man zu deutsch einen zwei Zentner schweren Bären, wenn derselbe ein Weibchen ist?

*) Glej list od petka notico: „Seltene Jagd-ausbeute“.

Dunajska borza 8 februarja.

(Izvirno telegrafično po-)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	61 gld.	65 k.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	62	85
Zlata renta . . .	74	50
1860 drž. posojilo . . .	114	40
Akcije narodne banke . . .	790	—
Kreditne akcije . . .	216	25
London . . .	116	70
Srebro . . .	100	—
Napol. . .	9	32 1/2
C. kr. cekini . . .	5	55
Državne marke . . .	57	60

Tržne cene

v Ljubljani 8. februarja t.

Pšenica hektoliter 6 gld. 50 kr., — reč 4 gld. 55 kr.; — ječmen 4 gld. 06 kr.; — oves 2 gld. 60 kr.; — ajda 4 gld. 55 kr.; — prosó 4 gld. 71 kr.; — koruza 4 gld. 40 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 03 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. — kr. masi kilogram — gld. 92 kr.; — mast — gld. 76 kr.; — špeh frišen — gld. 54 kr.; — špeh poven — gld. 70 kr.; — jajce po 2 kr.; — mleka liter 7 kr.; — gov. dneve kilogram 54 kr.; — telečnine 48 kr.; — svinjsko meso 46 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 78 kr.; — slame 1 gold. 51 kr.; — drva trda 4 m. metrov 8 gold. 50 kr.; — mehka 5 gld. 50 kr.

Štev. 962.

(29—2)

Razglas.

Magistrat naznanja, da bode zapisnik volilcev o dopolnjenji srenjskega zastopa za leto 1879 v ekspeditu skozi štiri tedne v splošni pregled ležal.

Vsak za volitev opravičeni ima pravico, zoper ta zapisnik, ako meni, da je kuo, ki nema volilne pravice, vpisan, ali kdo, ki ima pravico, izpuščen, ali ne v pravi volitveni razred uvršten, reklamirati.

Ta reklamacija mora pa do

28. februarja t. l.

magistratu ustmeno ali pisмено tako gotovo predložena biti, ker na pozneje uložene reklamacije se ne bode več ozir jemalo.

To se hišnikom za se, in da svoje za volitev opravičene stanovalce opomni, na znanje da.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 30. januarja 1879.

Natečaj.

Išče se izurjen kovaški pomočnik, kateri je popolnem izučen v kovaškem delu, in to, da bode znal konje podkovati, vozove okovovati, in ostrijo sekire itd. čisto izdelovati; ako bi pa hotel na svojo roko kovaški posel voditi, mu tudi dam v najem kovačijo, katera je v dobrem stanu, na vodi, kjer voda goni veliki bat (kladivo) za tučenje splazov za sekire, veliki brus, da se ostrijo nabrusi, in sapa za pihanje ognja. Ker bi dal tudi rad svojega sina v kovaškem delu izučiti, prosim tiste, kateri bi hoteli k meni v službo stopiti, ali v najem kovačijo vzeti, da se pisмено oglašijo pod naslovom:

Josip Križ,

(42—1)

Tropeti h. št. 5, pošta Čubar.

Hiša v Ljubljani na prodaj.

katera je vredna okolo 10.000 gold., pa nese 6 do 7 procentov na leto čistega dohodka

Tistim, ki so resni kupci, pové iz prijaznosti več uredništvo „Slovenskega Naroda“ od 11. do 12. ure dopoldne.

(27—4)

Puške na prodaj.

Prav lepe in poskušene puške se dobijo:

Lankaster dvocevka, gld. 22, 25, 35.
Lankaster „ za kugle, gld. 35, 41, 50.
Lefauchaux dvocevka, gld. 17, 20, 26.

Iz predank predejavajo se ročno tudi zadanko.

Nazadanke na Lankaster, gld. 15.

Lefauchaux, gld. 10.

Predanke, gld. 10, 14.

Tudi se dobijo vsakovrstne reči za puškarje in lepši puške.

Za dobro delo sem porok.

Anton Sodja,

(33—3) puškar v Barovljah (Ferlach) na Koroškem.

Naznanilo.

V nekem prav prijetnim kraju želi nekdo celo svoje posestvo, namreč: hiša, mlin, žaga na 2 rezi, 2 kozolca, potašenco, hlev, njive za 8 mernikov posevke, travnike, in lep vrt okolo hiše za več let s prav ugodnimi pogoji v najem dati.

Kaj več o tem poizvê se iz prijaznosti v administraciji „Slovenskega Naroda“.

(34—3)

Prodajalnica

z mešanim blagom,

z občenjem 40.000 gld., odda se radi posebnih razmer ali z zaloga blaga, ali brez nje. Ponudbe pod šifro: „Občenje 40.000“ na administracijo tega lista.

(25—2)

Nagla in gotova pomoč zoper bolezn v želodci.

Dr. Rose

kretilni balzam,

najboljše in najizdatnejše sredstvo za

ohranitev zdravja,

čistitev in vzdržanje čistoče sokov in krvi ter za pospešenje dobre prebave, dobiva se pravi po 50 kr. in 1 gold.

vedno v zaloga: v Ljubljani pri lekarni-čarjih: G. Piccoli, Jos. Svoboda, Erasmus Birschitz; v Rudolfovem: Dom. Rizzoli, lekarnar; v Kočevji: Andr. Braun.

Vse lekarnice in večje prodajalnice materijalij v Avstro-Ogerskeji imajo zaloge tega kretilnega balzama.

Glavna zaloga:

B. Fragner,

lekarna „k črnemu orlu“, Eck der Spornergasse Nro. 205—III. in Prag.

Prepis.

Brandeis, 12. januarja 1876.

Visokočestiti gospodi!

Uže dlje časa sem trpel bolečine v želodcu ter se mi nij ljubilo jesti. Tu me je nekdo opozoril na Vaše zdravilo „dr. Rose kretilni balzam“ in jaz sem ga zavžil.

Porabivši prvo sklenico, opazil sem uže dober vseh in ko sem še nadalje rabil Vaš balzam, so bolečine v želodcu uže popolnem izginile, dobil sem zopet apetit in zdaj sem do cela zopet ozdravel.

Zahvaljujoč se Vam najpristronejše, in najtoplejše priporočujoč „dr. Rose kretilni balzam“ vsem bolnim v želodcu, se beležim z odličnim spoštovanjem

(85—23)

F. Staudigl.

Tuji.

8. februarja:

Pri Slonu: Träger iz Dunaja. — Zeller iz Berlina. — Fantano iz Trsta. — Signer iz Dunaja.

Pri Maliču: Struzzi iz Trsta. — Belle, Giegl iz Dunaja. — Vošnjak iz Šoštanj.

Pri bavarskem dvoru: Skok iz Mengša. — Trautman iz Gradca.

Hiša

blizu Ljubljane, po zahtevi z zemljiščem ali brez tega, se od sv. Jurija na 3 ali 5 let dá v najem.

To posestvo bi se porabilo tudi lahko kot gostilna.

Ponudbe sprejema F. Müllerjev „Annoncen-Bureau“ v Ljubljani. (35—3)

V teku 30 let potrjeno.

Anaterinina voda za usta

po J. G. Popp-u,

c. kr. dvorni zdravnik za zobe

na Dunaji, Stadt, Bognergasse 2.

Boljša od vseh drugih ustnih vod kot preservativ zoper zobne in ustne bolezni, da ne gnijó in se ne majojo zobje, ima prijeten duh in okus, kropi zobno meso, ter je izvrstno sredstvo za čiščenje zob.

Da si to priljubljeno, neuprljivo pripravo morejo preskrbeti vsi krogi, so se vpejale steklenice različnih velikostij, namreč: velika steklenica po 1 gld. 40 kr., srednja po 1 gld., mala po 50 kr.

Anaterinina pasta za zobe,

za snaženje in obvarovanje zob, za odstranjenje slabega duha in kamena na zobeh. Cena steklene puški 1 gld. 22 kr.

Popp-ova aromatična pasta za zobe, najizvrstnejše sredstvo za gojenje in obvarovanje notranjih ust in zob. Cena za kos 35 kr.

Rastlinski zobni prah,

čisti zobe, odpravlja zobni kamen, in povraja zob se bolj in bolj bel. Škatljica velja 63 kr.

Popp-ova plomba za zobe,

s katero si more vsakdo sam napolniti votle zobe.

Aromatično medicinično milo iz zelišč

za olepšanje in oboljšanje polti, in skušena zoper vse nečistote na polti; v zapečatenih izvornih zavojčkih á 30 kr.

V blagovoljni pozor!

V zavarstvo proti ponarejanji se p. n. občinstvo opozoruje, da je na vratu vsake steklenice anaterinine ustne vode brambeno znamenje (firma Hygea in anaterinini izdelki) kakor je pri vsakej steklenici tudi vnanji zavitek, na katerem je dobro vidljiv vodén tisk, državni orel in firma.

Zaloge imajo v Ljubljani, vse lekarnice kakor tudi gg. Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M. Schmitt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassinik, Terček in Nekrep; v Postojni: J. Kupferschmidt; v Škofjeji Loki: C. Fabiani; v Kočevji: J. Braune; na Krškem: F. Böhmches; v Idriji: J. Warta; v Kranji: K. Šavnik; v Litiji: Mühlwenzel, lekar; v Metliki: Matterjevi nasledniki; v Novem mestu: D. Rizzoli in J. Bergmann; v Radovljici: A. Roblek; v Kamniku: J. Macnik; v Črnomlju: J. Blazek; v Vipavi: A. Deperis. (37—1)

Marke Wir empfehlen geschützt.
als Bestes und Preiswürdigstes
Die Regenmäntel
Wagendecken (Plachen), Betteinlagen, Zeltstoffe
der k. k. pr. Fabrik
von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergasse 2,
Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.
Solide Firmen als Vertreter erwünscht.
(190—166)

Očitna dražba.

Cela še velika zaloga blaga Andrej Schreyer-jeve konkurzne mase, obstoječa iz nirenberskega, kratkega, igračnega, železnega, medenega, plehatega blaga, raznega orodja in posode, se bode od 27. januarja t. l. naprej do popolne razprodaje, vsak dan dopoldne in popoldne v prodajalnici v špitalskih ulicah v Ljubljani po očitnej dražbi na veliko in na drobno proti gotovej plači razprodajala, in vabi k mnogobrojnej udeležbi

(24—7)

Opravništvo And. Schreyer-jeve konkurzne mase.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.